

GLASNILO

DELOVNEGA KOLEKTIVA LIP BLED

LETO V.

PONEDELJEK, 15. SEPTEMBRA 1975

St. 9

Osnutek srednjeročnega načrta razvoja kulturne dejavnosti v radovljiški občini za obdobje 1976—1980

Kje smo v kulturi?

V začetku avgusta je Kulturna skupnost Radovljica razposlala vsem delegacijam za SIS v OZD, TOZD in v krajevnih skupnostih ter vsem nosilcem nalog in izvajalcem programov osnutek srednjeročnega načrta razvoja kulturne dejavnosti v občini Radovljica za obdobje 1976—1980. Osnutek vsebuje v prvem delu kratko analizo obstoječega stanja v kulturi, iz katerega je razvidno, kaj premoremo na kulturnem področju v občini in kaj nas v kulturni dejavnosti in nadaljnjem razvoju najbolj ovira.

Čeprav radovljiška občina sodi med najrazvitejše tudi na področju kulture v Sloveniji, z bogato tradicijo in dokaj razvejano mrežo kulturnih ustanov, organizacij in društev, obilico spomenikov in drugih kulturnih objektov, je še veliko dejavnikov, ki objektivno zavirajo razvoj in napredek kulturne ustvarjalnosti, bodisi poklicne ali ljubiteljske. Predvsem velja omeniti razmeroma skromno materialno osnovo, ki ne dosega splošnega gospodarskega in družbenega razvoja občine. To se odraža v prvi vrsti v pomanjkanju primernih prostorov — dvoran, odrov, galerij, vadbenih sob za pevke, folklorne in dramske skupine. Dokaj šibki smo tudi v strokovnem kadru. Manjka nam pevovodij, režiserjev, dirigentov, folklornih učiteljev, organizatorjev pa tudi mentorjev za klubsko, zlasti mladinsko kulturno dejavnost. Spričo dejstva, da imamo v občini številne kulturne, zgodovinske, tehnične in sakralne (cerkvene) spomenike, ki zaradi starosti in slabega vzdrževanja terjajo zahtevne in sistematične spomeniško varstvene posege, smo primorani znatna sredstva odvajati tudi v te namene. Nezadostno so vzdrževani zlasti spomeniki in obeležja NOB, ki imajo širši družbeni pomen. Podobno je tudi z večino obstoječih prostorov krajevnih knjižnic in deloma tudi muzejev. S knjižnično dejavnostjo še ne moremo biti povsem zadovoljni, navzlic velikemu napredku v zadnjih nekaj letih. Za zdaj ne dosegamo niti 75 % potrjenih normativov republiške bibliotekarske službe. Knjige Prešernove družbe še niso našle ustreznega mesta med našimi delovnimi ljudmi in občani, še vedno niso urejeni oddelki družboslovne literature in vojaško strokovnega in poljudnega gradiva. Nasprotno pa se ze-

lo naglo širi slaba in cenejša »literatura (stripi, razne revije in drugo nevzgojno čtivo, po katerem posega predvsem mladina).

Neurejeno je tudi razmerje in usmeritev naše filmske oz. kinematografske dejavnosti, ki je takorekoč prepuščena sama sebi.

Akuten problem, ki je še vedno prisoten, je vprašanje sredstev, ki se odmerjajo po družbenem dogovoru in samoupravnem sporazumu za kulturo. Višina teh sredstev je v primerjavi s sredstvi, ki jih delavci v združenem delu odvajajo za ostale potrebe skupne porabe — prenzka. V 1974. letu je bilo za kulturo v občini določena stopnja prispevka 0,58 % od bruto osebnih dohodkov, letos pa komaj 0,37 %. To pomeni, da je navzlic povečani inflacijski stopnji in podražitvam, denarja manj kot lani, čeprav se je dejavnost povečala.

V analizi je ugodno ocenjena ljubiteljska kulturna dejavnost, v katero se vključuje vedno več delavcev iz TOZD, predvsem pa mladine. Nenehno raste število novih kulturnih sekcij in društev, bistveno se množijo nastopi doma in drugod — tudi v drugih republikah in v zamejstvu. Velik korak naprej smo dosegli s predštirimi leti začeto kulturno akcijo. Postopoma smo pridobivali vedno več delavcev in drugih delovnih ljudi, ki se vse bolj vključujejo v vse, tudi zahtevnejše vrste kulturnega ustvarjanja in njihovih potreb. Razen pevke, glasbene, folklorne in dramske aktivnosti se je že močno uveljavila ljubiteljska in poklicna likovna in galerijska dejavnost. Obiski na vseh prireditvah v okviru kulturne akcije so presenetljivo visoki. Veliko zaslug za to imajo brez dvoma tudi sindikalne organizacije in njihove kulturne komisije, ki pa še niso ustanovljene v vseh delovnih kolekti-

vih. Načrtno delo v organizaciji prireditve kulturne akcije, je imelo velik vzgojni pomen, kar se čuti v naglem spreminjanju odnosa delavca do kulture in njegovo objektivno vrednotenje kulturnih dosežkov na vseh področjih. Kulturna akcija je močno obogatila duhovno življenje naših občanov, zato je kultura postala sestavni del njihovih vsakdanjih potreb. To je jamstvo, da bomo s sodelovanjem vseh delovnih ljudi v TOZD, OZD in občanov v KS — uspeli uresničiti tudi nadaljne načrte, ki jih vsebuje, resda v bolj skromnem obsegu, tudi osnutek srednjeročnega programa kulture za obdobje 1976—1980.

In kaj načrtujemo v srednjeročnem programu, ki je že podan kot osnutek v javno razpravo?

Že iz analize obstoječega stanja v kulturi je razvidno, kaj je potrebno postaviti v srednjeročni program. Predvsem postopoma odpraviti vse pomanjkljivosti in zagotoviti normalno delovanje in rast obstoječih kulturnih ustanov, organizacij in društev. S tem homo ustvarili pogoje za nadaljni razvoj in za krepitev že uveljavljenih oblik kulturne dejavnosti. To naj bi bilo izhodišče — start, ki ga bomo ustvarili le, če bodo delovni ljudje postali odločilni samoupravni dejavniki politike in financiranja kulturnega razvoja v sleherni TOZD, OZD, KS in v kulturni skupnosti. Pri tem bo nujno zagotoviti družbeno ekonomsko enakost delavcev v kulturnih dejavnostih z delavci drugih področij združenega dela. Da bi uresničili ta načela, bomo okrepili samoupravne odnose v kulturni skupnosti, v kateri bodo imeli možnost vsi delovni ljudje preko svojih delegatov soodločati o programih in porabi sredstev z družbenimi dogovori in samoupravnimi sporazumi.

Na področju knjižničarstva se bo zvišal nakup knjig na 6.100 izvodov, število obiskov bo naraslo na 42.000, bralcev pa na 6.000, ki si bodo sposodili letno okrog 92.000 knjig ali 3 knjige na 1 prebivalca. Povečano bo število naročnikov

Prešernove družbe. Urejeni bodo oddelki družboslovne in vojaško strokovne in poljudne knjižnice. Obnovili bodo prostore 13 krajevnih knjižnic.

Muzeji v občini bodo dobili ustrezen strokovni kader, nove kataloge v tujih jezikih, dopolnjene bodo zbirke in oprema muzejev. Opravljena bodo zaščitna in obnovitvena dela. Natisnjena bo Faksimiljarna izdaja knjige zapornikov v Begunjah, ponatisnjena Grčarjeva knjiga Mučeniške Begunje. V čebelarstvu muzeju bo nabavljena potrebna aparatura za prikazovanje dia pozitivov slik končnic in življenja čebel. Dopolnjena bo biološka soba. V Kropi bo obnovljena stavba muzeja in urejena soba mojstra umetnega kovaštva Jožeta Bertonclja. Zaščitena bo Slovenska peč in usposobljen kovač v vigenjcu Vice.

V Stari Fužini bodo v stalni zbirki planšarstva in sjararstva opravljena sanacijska dela za odpravljanje vlage, izpopolnjena bo zbirka. Po možnosti bodo začeta tudi dela na ureditvi Zoisove graščine v Boh. Bistrici in zavarovalna dela na Pantzovi žičnici v Soteski. Muzeji bodo v povezavi z delovnimi kolektivi prirejali tematske razstave in organizirali skupne obiske z vodenjem. Poskrbeli bodo za večjo reklamo, zlasti za turisti-

Galerijska dejavnost bo dobila razstavne prostore v delovnih organizacijah, šolah in v obnovljeni šivčevi hiši v Radovljici. Letno bo pripravljenih najmanj 14 likovnih razstav.

Močno se bo razmahnila ljubiteljska kulturna dejavnost z ustanavljanjem novih skupin in društev. Obnovljeni bodo odri in dvorane v krajevnih skupnostih in v nekaterih delovnih organiza-

cijah. Usposobljeno bo več novih strokovnih kadrov za vse vrste kulturne dejavnosti. Tesni stiki in sodelovanje bo tudi v prihodnje z drugimi kulturnimi organizacijami in društvi v Hrvaški in Srbiji ter zamejstvu, kjer bodo naše kulturne skupine nudile strokovno in materialno pomoč.

Program kulturne akcije se bo širil na vsa območja v občini in večal število prireditvev za okrog 50 % v odnosu na 1975. leto. V programu bodo vključene tudi prireditve za delavce iz drugih republik ter dejavnost amaterskih literarnih ustvarjalcev.

Na področju arhivskega varstva bo posebna pozornost posvečena zavarovanju arhivskega gradiva in dostopnosti za uporabo vsem občanom. Zagotoviti bo treba primerne skladiščne prostore in opremo ter začetki z raziskovalno dejavnostjo na podlagi arhivskega gradiva.

Nadaljevana bodo spomeniško varstvena dela na gradu Kamen, kjer bodo lahko že začeli prirejati kulturne prireditve. Obnovljena bo šivčeva hiša v Radovljici in urejeni galerijski prostori. Začeta bodo varstvena dela na Ajdovskem gradu, Ribčevem lazju in Studorju v Bohinju, v starem delu Radovljice, na Zajamnikih, v Kamni gorici in Kropi

Predvidena je strokovna obdelava in publiciranje gradiva iz NOB, za območje občine, publikacija Gorenjskega muzeja Kranj o etnografskih in zgodovinskih podatkih občine. Povečano bo število sodelavcev in njihovih prispevkov v kulturno revijo Gorenjske Snovnja. Poskrbljeno bo za redno obveščanje občanov o delu kulturne skupnosti in njenih organov.

Jošt Rolc

Beli program

V današnjem času, ko je prodaja furniranih vratnih kril vedno manjša, narašča povpraševanje po belo pleskanih vratih. Že v začetku tega leta smo tudi mi začeli s poskusi pleskanja. Najprej smo vzeli za podlago melaminsko folijo na lesonitu, vendar samo delo s folijo in pa lakiranje ni pokazalo najboljših rezultatov. Nato so se vrstile ponudbe in probe različnih proizvajalcev lakov, od Contillacka, Wiederholda, Herbola do našega domačega proizvajalca Hellosa iz Domžal. V prvi vrsti je bilo treba rešiti vprašanje podlage in po večkratnih poskusih smo se od-

ločili za lesonit premazan s poliestrom, ki ga proizvaja »Lesonit« Ilirska Bistrica. Nadaljnje lakiranje se vrši po običajnem postopku. Najprej nanos pigmentiranega laka, nato rahlo brušenje s krtačo in dvakratno polivanje. Prvič s pigmentiranim lakom, nato s kislinskim zaščitnim lakom. Težave nam še vedno povzroča sušenje, ker je naša linija za tako lakiranje prekratka. Upamo, da bo Hellosu iz Domžal uspelo pripraviti tak lak, ki bo ustrezal pogojem naše linije, in da bo proizvodnja belo pleskanih vratnih kril končno stekla.

P. J.

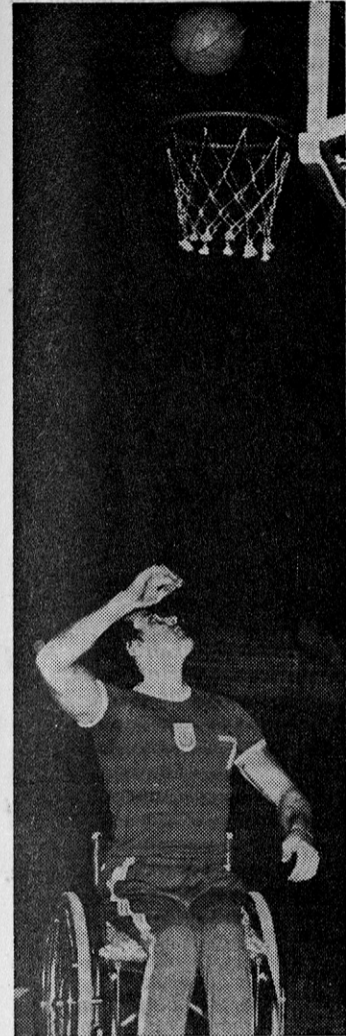

Tekmovanje paraplegikov na Dunaju

Od 19. do 23. avgusta 1975 je bilo na Dunaju evropsko prvenstvo paraplegikov. Tega tekmovanja se je udeležila tudi 23-članska jugoslovanska reprezentanca.

Iz Ljubljane smo odpotovali 18. 8. ob 7.30 in to z vlakom. Pot nas je vodila preko Maribora, Gradca do Dunaja, kamor smo prispeli ob štirih popoldne. Pričakali so nas avstrijski vojaki z avtobusom in tovornjakom. Približno eno uro je trajalo, da so nas prenesli v avtobus, vozičke in prtljago pa na kamion.

Povedati moram namreč, da smo to težki invalidi in da je vsak vezan na invalidski voziček.

Po polurni vožnji skozi mesto smo prišli na kraj, kjer smo stanovali in tekmovali. Tu so bile zbrane že tudi druge evropske reprezentance.

Drugi dan se je okrog 300 tekmovalcev iz štirinajstih evropskih držav zbralo na stadionu, kjer je vse skupaj pozdravil dunajski župan in otvoril tekmovanje.

Prvi tekmovalni dan je bil najbolj naporen. Takoj po slovesni otvoritvi smo se razdelili po skupinah in pričeli s tekmovanjem, ki se je odvijalo cel dan, da skoraj še za kosilo ni bilo časa.

Ceprav utrujeni, smo vendar težko čakali trenutka, ko so delili prve medalje. Za nas Jugoslovane je bil ta dan najbolj uspešen, saj smo vsi skupaj osvojili kar 32 odličij. Ker je naša reprezentanca nastopala v glavnem samo v atletiki, smo bili ostale tri dni, v katerih so se vrstila še druga tekmovanja, prosti.

Te dni si je vsak po svoje izpolnil. Nekateri so se zabavali z ogledom mesta in z nakupovanjem, drugi smo z zanimanjem gledali borbe v ostalih športnih panogah, katere pri nas zaenkrat še ne gojimo.

Ceprav je bilo bivanje ob prijaznem strežnem osebju in ostalimi tekmovalci zelo prijetno, smo že vsi skupaj težko pričakovali dneva vrnitve.

Napočil je dan slovesa od prijateljev, s katerimi smo se sprijateljili in zopet so nas naložili na avtobus in nato na vlak. Po sedmih urah vožnje smo prispeli v Ljubljano, kjer so nas svojci pristrčno pozdravili in odpeljali na svoje domove.

Marjan Peternel

PRIPIS UREDNISTVA:

Prispevek nam je poslal naš bivši sodelavec Marjan Peternel, ki se kljub težki invalidnosti udeležuje v športu. Na tekmovanju na Dunaju je prejel 3 medalje (1 zlato, 1 srebrno in 1 bronasto). Je tudi odličen košarkaš. Za prispevek se mu zahvaljujemo in mu v tudi bodoče želimo še veliko uspešnih nastopov.

(Nadaljevanje s 4. strani)

Sklepi organov...

7. V zvezi s pritožbo tov. Arh Mirkota je bilo rečeno, da mora v roku 8 dni po prejemu danih stališč sporočiti v pisni obliki DS TOZD svojo odločitev glede zasedbe delovnega mesta »varnostni inženir«. Na podlagi njegove odločitve bo DS TOZD sprejel dokončni sklep o njegovi razporeditvi.

8. Ugodi se prošnji GD Savica — Polje za odobritev brezplačne vožnje na gasilsko tekmovanje v Šalek pri Velenju.

9. GD Srednja vas, Polje in Nemški rovt je bilo za nagrade na veseljah dodeljeno po 2 prm, Turističnemu društvu Boh. Bistrica pa 1 prm odpadkov za kurjavo.

ODBOR ZA MEDSEBOJNA DELOVNA RAZMERJA DELAVCEV V ZDRUŽENEM DELU TOZD, LESNA PREDELAVA REČICA (13. 8. 1975).

1. Z ozirom, da izmed prijavljenih kandidatov za razpisano delovno mesto »čuvaj-gasilec« ni primerne za to delovno mesto, se razpis ponovi v dnevnem časopisju.

2. V delovno razmerje je bil sprejet Bonča Valter, strojni mizar s 1. 9. 1975.

3. Negativno je bila rešena prošnja za zaposlitev Pangerc Blaža, ker ni na razpolago ustreznega delovnega mesta, primerne njegovi kvalifikaciji.

4. Tov. Kržan Janezu se ugodi prošnja za premestitev na drugo delovno mesto. Dogovor Kocjančič—Knaflič.

5. S 1. 8. 1975 se izstavijo nove odločbe Zupanc Mariji, Černe Alojzu, Kučan Aleksandru in Markelj Janezu.

6. Pritožba kurjačev z ročnim kurjenjem in pritožba Lomovšek Ivana se odstopi v reševanje svetu za gospodarjenje.

7. Svetu za izobraževanje je poslati priporočilo za povrnitev stroškov šolanja Luskovec Alojzu in Prešeren Janezu. Prav tako naj bi se nudile ugodnosti pri šolanju tudi Ambrožič Kosi.

8. Z dnem 25. 7. 1975 se je invalidsko upokojila Soklič Marjeta ter 10. 7. 1975 Kunšič Franc.

Upokojeni sta bili

Tov. Ivanka ŠKERLAK je prišla na delo v naše podjetje pred več kot 20 leti. S svojim delom je pričela v oddelku žaga, kjer je tudi vsa delovna leta bila za-

poslena. Sprva je delala razna dela na skladišču žaganega lesa, kasneje pa, ko je opravila izpit za KV razvrščevalca, pa skoraj do upokojitve kot sorter žaganega lesa. Zadnje leto je bila na delovnem mestu »evidentičar« v istem oddelku.

Pri svojem delu je bila vestna in prizadevna in ni ji bilo vseeno, kako je bilo delo opravljeno. Omeniti je treba še to, da delo ni bilo lahko, če upoštevamo to, da je bilo treba dela mnogokrat opravljati v neugodnih vremenskih razmerah. Dolga je bila njena delovna doba pri nas, zato ji želimo, da ji slabe vremenske razmere v katerih je delala, niso pustile kakšnih posledic na njenem zdravju.

Tov. Ivana KOS je naš kolektiv morala zaradi bolezni zapustiti mnogo prezgodaj, saj bi z ozirom na njeno starost, lahko delala še vrsto let. Vendar je s svojim delom morala prenehati, saj bi nadaljnje delo le škodovalo njenemu zdravstvenemu

stanju. V našem podjetju je pričela delati pred 15 leti in to je bila njena prva in zadnja zaposlitev, saj prej ni bila nikjer zaposlena. Kot delavka v oddelku opažnih plošč je zmerom vestno in brez ugovora izvrševala

delovne naloge neposrednih vodij. Vsa delovna leta, ki jih je preživela med nami, so ji pomenila zadovoljstvo, da s svojim delom tudi ona doprinaša tisto, kar naš kolektiv oziroma naša družba potrebuje. Kljub temu, da je morala zapustiti naše vrste, ji želimo čimboljše zdravje, enako želimo tudi tov. Ivanki Škerlak. Obema prav lepa hvala za dobro opravljeno delo v našem kolektivu.

S tem, da sta se poslovili od nas, pa ni zapisano, da se ne bomo več srečevali. Te vezi medsebojne povezave bodo še obstajale in sicer ob priliki raznih priložnostnih srečanj med njima in nami.

Moje sanje

Slišiš, poslušaj me sinko moj
kaj se sanjalo mi je nocoj.
V sobi ob skrinji
stari sva stala,
vsakdanje stvari med sabo
— sinovci ni umob kramljala.
Naenkrat se duri neslišno odpro
in moje oči se v prikazen upro.
O groza, ne morem verjeti očem
— oči ni, ne nosu, obraz ves
koščen.

V prostoru bil je polmrak
in smrt proti meni usmeri korak,
ob meni se bela žena ustavi
in z roko kretnjo pomembno
napravi.

Tedaj pa se zdrznem in ji velim,
pusti me pusti, naj še živim.
Delo me čaka,
ni časa umreti,
otroci sami ne znajo živeti.

Nekaj je rekla,
a jaz pa takoj
nič ne pomaga
ne grem še s teboj.
In smrt je povesila
roko koščeno,
proč obrnila svoj mrzli pogled.
Hvala ti dobra smrt,
še sem ji rekla,
potem pa kot nora iz hiše je
stekla.

Tega ne pozabi kdor sto let živi,
kako ropotale so njene kosti.

Slavici v slovo

V petek, 29. avgusta smo pospremili na nejno zadnjo pot našo sodelavko Slavico Pavlič. Kruta in neizprosna smrt, ki jo je iztrgala tako nenadoma in nepričakovano iz naših vrst, nas je globoko pretresla. Do zadnje minute svojega življenja je bila na svojem delovnem mestu, do zadnje minute smo bili skupaj vedri in zadovoljni. Prišla je na delo tolikokrat, a ta dan smo odšli sami, odšli brez nje, ki smo toliko let živeli in delali skupaj.

Pred 15 leti je kot mlado dekle prišla v naš kolektiv. Komaj 16 leti ji je bilo, ko se je vključila med nas in vseskozi je bila med nami priljubljena in spoštovana. Njeno skromnost in zavzetost pri delu smo vedno občudovali in sprejemali za svojo.

Kot najmlajša v številni delavski družini je vseskozi občutila del grenkobe, a imela je ljubezen svojih najdražjih — staršev, sestra in bratov. To ljubezen je gojila do zadnje minute svojega življenja. Odšla je od nas mnogo, mnogo prezgodaj. Preveč je pustila nedokončanega. Poleg članov kolektiva je zapustila svojo najdražjo, svojo nebogljeno hčerkico, na kateri je gradila bodoče življenje. Ni ji bilo dano, da svoje življenjske cilje izpelje do kraja.

Za vse kar je naredila v svojem kratkem življenju, najlepša hvala. Odšla je za vedno, odšla je tja, od koder ni vrnitve, vendar v naših srcih bo ostala takšna kot je bila — skromna, poštena in tovariška.

Zahvala

Ob boleči, nepričakovani in mnogo prerani smrti naše ljubljene mamice, hčerke, sestre in tete

Slavke Pavlič

se iskreno zahvaljujemo delovnemu kolektivu LIP BLED — TOZD Rečica za vsestransko nesebično in požrtvovalno pomoč, za darovano cvetje in vence. Sodelavki Kristini Repe najlepša hvala za nepozabne poslovilne besede, ki jih je izrekla pri odprtem grobu predno jo je za vedno pokrila domača gruda. Iskrena hvala vsem sodelavcem in sodelavkam, ki so ji v zadnjih trenutkih življenja požrtvovalno pomagali.

Vsi njeni najdražji

Rekreacijski pohod na Stol

Ceprav je mnilo od ideje, da organiziramo pohod na Stol le malo časa, je zanimanje zanj z vsakim dnem bolj naraščalo. Organizacijski odbor za pripravo pohoda je deloval brezhlibno. Na avtobusni postaji v Radovljici se je dne 23. 8. 1975 zbralo 37 udeležencev. Že v jutranji uri, ko smo se vsi udeleženci seznanili, je bilo neizmerno veselje.

Po kratkem postanku pri Valvazorjevem domu in spominskem slikanju smo krenili proti Prešernovi koči. Prešerni smeh in dovtipi na račun posameznikov so vedno bolj zamirali. Prvi udeleženci so prišli v Prešerno-

dolino. Po starih planinskih običajih smo vse udeležence, ki so se prvič povzpeli na Stol krstili. Ta ceremonial je povzročil tako navdušenje, da so se obreda udeležili tudi vsi ostali planinci, ki so se prvič znašli na Stolu. Da bi bolje spoznali področje Stola smo se vračali v dolino po daljši poti, kjer smo spotoma občudovali planinsko cvetje, murke in planike. Ob slovesu smo bili vsi mnenja, da naj postanejo pohodi na naše planinske vrhove vsakoletna potreba. Prepričani smo, da bo pri naslednjem pohodu na Storžič udeležba še večja.

vo kočo po 2 urah hoda. Le dobre pol ure za njimi, smo bili v Prešernovi koči vsi zbrani.

Po enournem počitku smo se odpravili na vrh Stola. Vidljivost ni bila najboljša, toda pred odhodom so se megle razpršile in nudil se je čudovit pogled v

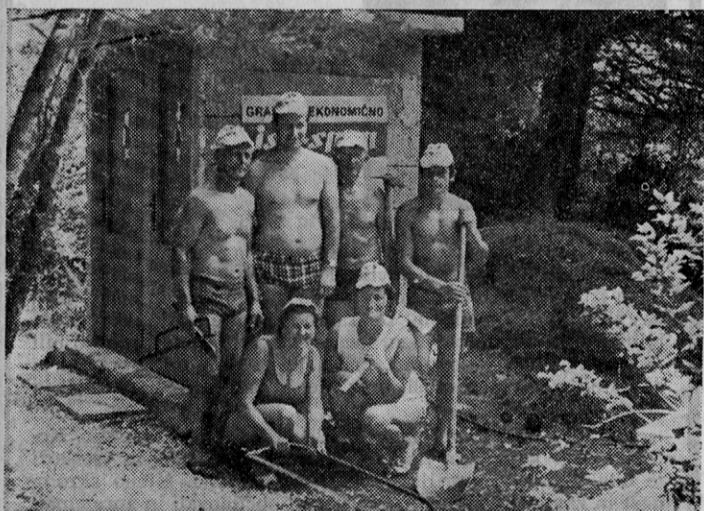
Pohodi v naravo ljudi krepijo in zblizujejo, zato naj se organizira rekreacijski pohod tudi v okviru naše delovne organizacije. Nasvidenje v našem prelepem planinskem svetu.

Udeleženci

Taborniki v Fažani

Že več let organizira taborniški odred Triglavskih jezer iz Bohinjske Bistrice štirinajstdnevno taborjenje v Fažani pri Puli. Med člani taborniške organizacije je tudi precej delavcev,

Med podjetji, ki so se vedno odzvala prošnji za materialno in denarno pomoč, je vsekakor največ prispevala delovna organizacija TOZD »TOMAŽ GODEC« iz Bohinjske Bistrice. Iz opaznih

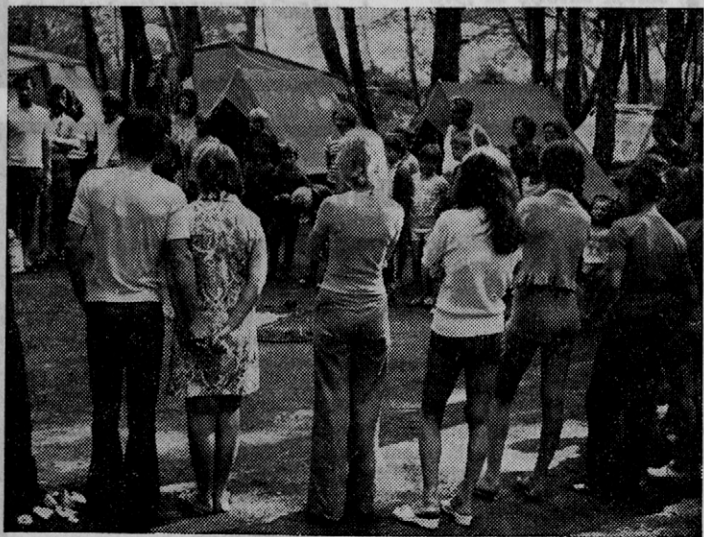
ki so zaposleni v TOZD »TOMAŽ GODEC« Bohinjska Bistrica.

Na taborjenju se taborniki naučijo plavati, obiskujejo gozdove in gozdno šolo, kjer se seznanijo z življenjem v naravi, orientacijo in okolico tabora. Obiskujejo tudi delovne organizacije v Fažani in Puli, kjer se seznanijo z življenjem in delom delavcev.

plošč smo zgradili montažno kuhinjo in jedilnico, iz ISO-SPAN zidakov pa stranišče.

Vsem, ki nam omogočajo prijetno bivanje na morju, se zahvaljujemo, obenem pa jih vabimo, da se vključijo v našo organizacijo in gredo z nami na taborjenje.

Beno Lazar

Nogometna tekma TOZD »Tomaž Godec« : NK Bohinj 0:2 (0:1)

V hudi julijski vročini so se pomerili v »sindikalni« nogometni tekmi nogometaši naše tovarne Bohinj z članskim moštvom nogometnega kluba Bohinj iz Bohinjske Bistrice. Po precej izenačeni igri so zmagali igralci NK Bohinj, ki so z več znanjem premagali žilave sindikaliste, ki so se pošteno in vztrajno borili in z borbenostjo dosegli častni rezultat. S tem so ponovno dokazali, da uspehi na letnih lesariadah (leta 1974 drugo mesto, leta 1975 četrto mesto) niso slučajni in da ima tovarna Bohinj dobre nogometaše. Oba gola je dosegel Zvab Primož. Namesto poročila s tekme, pa si oglejte potek igre v slikah.

Seminar za dopisnike in poročevalce

PIRAN:
Delavska univerza Tomo Brejč iz Kranja organizira vsako leto seminarje za dopisnike, urednike in tehnične urednike internih glasil delovnih kolektivov iz cele Slovenije. Letošnjega seminarja za dopisnike glasil se je udeležilo 38 informatorjev, ki delajo na tem področju ali pa so šele začetniki. Seminar je potekal od 18. do 22. 8. 1975 v hotelu »PUNTA« v Piranu. Seminar je vseboval 14 pedagoških ur predavanj in 23 pedagoških ur praktičnih vaj.

Predavanja smo imeli razdeljena na dopoldanski in popoldanski čas in sicer: dopoldne od 8. do 11. ure in popoldne od 17. do 21. ure.

Sestava udeležencev je bila pestra, tako po strukturi, kakor tudi po oddaljenosti krajev, od Bohinja do Maribora. Seminar je obsegal predavanja iz področij, kako vzpostaviti stik med poročevalcem in bralcem, dejavniki, ki vplivajo na komunikacijski proces, pomen glasila v medsebojnem obveščanju delavcev v združenem delu in vloga glasila oziroma biltena v organizacijah združenega dela. Predavanja so imeli ugledni znanstveni delavci s področja informiranosti in raziskave samoupravljanja kot so tovariši Lenart Setinc — dipl. pravnik — član izvršnega odbora republiške konference SZDL Slovenije — Dušan Rebolj — novinar, sekretar RSZSS za obveščanje in politično propagando, Franc Obolnar, novinar — vodja informativne službe v tovarni Iplas Koper — Saša Micki, dipl.

psiholog — v. d. direktorja centra RS ZSS za raziskovanje samoupravljanja.

Matjaž Brojan, novinar — vodja informacijske službe v tovarni »LEK« v Ljubljani ter Miran Sattler, novinar Ljubljanskega Dnevnika.

Na koncu seminarja je novinar — urednik Ljubljanskega dnevnika Miran Sattler priredil tiskovno konferenco, na kateri je odgovarjal na vprašanja, ki smo mu jih zastavljali v zvezi s problemom pisanja in tiskanja za najširši krog bralcev.

a) Zaključek tega seminarja je v tem, da je potrebno še več pozornosti dopisnikom v TOZD, saj se ti v vsakdanjem delu za strojem ali pisalno mizo srečujemo s problemi, ki zanimajo vse delavce v kolektivu.

b) Cilj tega seminarja je bil usposobiti nas udeležence za temeljitejšo obveščanje v svojih glasilih oziroma biltenih TOZD.

c) Vredno bi bilo tudi pripomniti, da so bila predavanja zelo pestra, dojemljiva, kar je tudi dokaz, da je seminar dobro uspel.

d) In kaj sem pridobil na tem seminarju?

Na to vprašanje vam bom odgovoril v naslednjih številkah našega glasila, z raznimi članki in drugimi prispevki.

Torej moj uspeh na seminarju boste ocenjevali sami!

Pa še to: Preden sem šel na seminar so se slišale govorice: »Zopet gre zapravljat denar« in »zakaj je to potrebno«.

Branko Sodja

Moderni zakon

Stari časi so minili, ko je zakon kaj veljal? Zdaj se mož, sam sebi smili suženj hiši je ostal. Žena hodi na sestanke, mož pa sam doma čepi, čudno ni, če kdaj čez planke po tolažbo kam sfrči — hej — hej.

Žena pri frizerki čaka, mož pa z metlo, gre na ples žehto v mixal namaka, mleko v loncu pa gre čez. Žena gre po svojo plačo, več zasluži kot pa on. Mož tačas seklja špinačo, pa meso požre pred nosom mu mačkcon.

Žena z družbo gre na morje mož pa v škafu se hladi, pa še druge take štorje, ki nikjer jih konca ni. Čudne naše so navade, kaj vse lahko bi vam dejal vsak moderni zakon, dan's propade, jaz pa rajši ledek bom ostal.

Branko Sodja

Tončkove čenče

Hvala ti dragi Branko, ko si mi odgovor dal, saj jaz bom pesnik le v jeseni, ko bom peso obrezoval. Morda bom tudi še skladatelj, ko se bo bližal zimski čas, ker bo treba drva napraviti in v klade poravnat. Ne vem pa nič, kako je s tabo, ker te ne poznam, tvoj podpis pa večkrat vidim, kadar glas v rokah imam. Ne jezi nič se ti na mene, če ti jaz odgovor dam, saj tebe so le naprosil, jaz pa sam rad načekam. Saj papir, ta nedolžna stvar vse prenese in ga je po vseh trgovinah dosti in ga dobiš za mal denar. Vsem delavcem pa najlepša hvala,

ko se spomnijo še na me, saj nekaj let je že minilo, ko vzel od njih sem jaz slovo. Dosti bi jaz še napisal, al' moram dokončat, ker urednik je bolj natančen in še to morda ne bo hotel v Glasilo dat.

Zelim uspeha vam obilo, da res cvetel bi vaš obrat, potem denarja bo veliko in vsako kuverto sprejel bo rad. Saj veš Branko, sedaj je košnja in je le malo časa, poleg tega pa še slabo vreme, vem da si tudi ti kosil, saj sedaj se bolj spleča, ko se je mleko podražilo, zato pa veseli planšarji rajši igrajo.

TONCL

Kronika

STANJE ZAPOSLENIH KONEC AVGUSTA 1975

TOZD »Tomaž Godec« Bohinjska Bistrica 383 in 7 vajencev, TOZD Rečica 269 in 12 vajencev,

TOZD Mojstrana 45 in 1 vajenec.

TOZD Podnart 52, TOZD Trgovina 6, DSSZ 76. Skupaj 831 in 20 vajencev.

Rodili so se:

Znidar Antonu — sinček Dobravec Francu — deklica Gatej Slavkoto — deklica Vlahinič Željko — deklica

Članj uredniškega odbora:

Robič Ivan, glavni urednik;

Jeglič Silva, tehn. urednik;

Zitnik Janez, Pretnar Jasna, Trojar Andrej, Mencinger Franc, Kraigher Ciril.